

A kereset második jogalapja arra vonatkozik, hogy jogellenes a pénzügyi korrekció Luxemburgi Nagyhercegségre való kiterjesztése, amely csupán más tagállamok tekintetében igazolható esetlegesen. A program Luxemburgi Nagyhercegségben való megvalósításával kapcsolatosan ugyanis semmiféle anomália nem került megállapításra. Az a tény, hogy Luxemburg beleegyezett abba, hogy egy Németországgal, Belgiummal, Franciaországgal és Hollandiával közös projektben vesz részt, nem indokolja azt, hogy e tagállamnak is viselnie kelljen — a saját projektjeinek pénzügyi korrekciója révén — a holland, illetve német projektek ellenőrzése során felfedezett hibák vagy gyengeségek — amelyek szinte kizárólag a közbeszerzési eljárások lefolytatására vonatkozó rendelkezések be nem tartásából állnak — hátrányos hatásait. Annak ellenére, hogy öt tagállam ugyanazon programban való közös részvételéről van szó, a közbeszerzési eljárások lefolytatásáért az érintett tagállamok hatóságait terheli kizárólagos felelősség.

2010. március 8-án benyújtott kereset — Insula kontra Bizottság

(T-110/10. sz. ügy)

(2010/C 134/68)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Párizs, Franciaország) (képviselők: J.-D. Simonet és P. Marsal ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék állapítsa meg, hogy a kereset elfogadható és megalapozott;

— állapítsa meg, hogy a Bizottság 84 120 euró visszafizetése iránti kérelme megalapozatlan, következésképpen kötelezze a Bizottságot 84 120 euróra vonatkozó jóváírási értesítés kibocsátására;

— állapítsa meg, hogy a keresetet a közöttük lévő összefüggés miatt egyesíteni kell a T-366/09. sz. ügygel az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása céljából;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A választottbírószági kikötésen alapuló jelen keresettel a felperes annak megállapítását kéri a Törvényszéktől, hogy a 2010. január 28-i terhelési értesítés, amellyel a Bizottság az OLAF által készített vizsgálati jelentés alapján a felperesnek kifizetett előlegek visszafizetését követeli, összeegyeztethetetlen az Energiáról, Környezetről és Fenntartható Fejlődésről szóló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs egyedi programba illeszkedő projektek keretében megkötött EL HIERRO szerződés (NNE5/2001/950) rendelkezéseivel.

A felperes két jogalapra hivatkozik.

Az első jogalappal vitatja a 2005-ben végzett vizsgálatot követő bizottsági követelés jogszerűségét.

A második jogalappal előadja, hogy a Bizottság az új terhelési értesítés kibocsátásával megsérti a szerződéses kötelezettségeit, amelyek hat évvel az Insulának teljesített utolsó kifizetés után, és a szerződésben előírt határidőben történt értesítése hiányában már nem teszik számára lehetővé a kiegészítő igazoló dokumentumok bekérését.

2010. március 8-án benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-114/10. sz. ügy)

(2010/C 134/69)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: J. Möller, C. Blaschke meghatalmazottak és U. Karpenstein ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék nyilvánítsa semmisnek az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) által az 1997. december 18-i C(97) 3742 (ERFA 970010008) bizottsági határozat címén a Rajna-Meuse árvízvédelem elnevezésű közösségi Interreg II/C kezdeményezési program keretén belül a Belga Királyságnak, a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, a Francia Köztársaságnak, a Luxemburgi Nagyhercegségnek és a Holland Királyságnak nyújtott pénzügyi támogatásának csökkentésére vonatkozóan 2009. december 23-án hozott C(2009) 10712 bizottsági határozatot;

— A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozattal csökkentette az EFA által az 1994. január 1-jétől 1999. december 31-ig terjedő időszakra a „Rajna-Meuse árvízvédelem” elnevezésű Interreg II/C közösségi kezdeményezési program keretén belül a Belga Királyságnak, a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, a Francia Köztársaságnak, a Luxemburgi Nagyhercegségnek és a Holland Királyságnak nyújtott támogatást.

A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik.

A felperes első jogalként arra hivatkozik, hogy a 4253/88/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 24. cikkének (2) bekezdése értelmében vett pénzügyi korrekció feltételei nem teljesülnek. A felperes szerint ez a rendelkezés nem jogosítja fel a Bizottságot arra, hogy a közigazgatási illetve ellenőrző rendszer adminisztratív hibái vagy azokban felfedezett hiányosságok miatt pénzügyi korrekcióval éljen. Továbbá a felperes azt állítja, hogy még ha a Bizottság a 4253/88 rendelet 24. cikke alapján a közigazgatási, illetve ellenőrző rendszer adminisztratív hibáit vagy azokban felfedezett hiányosságokat tár fel, ezek miatt nincs helye pénzügyi korrekciónak. Egyrészt a „szabálytalanságokat” — amint azt a Bizottság állítja — csak akkor lehet pénzügyi korrekcióval helyrehozni, amennyiben e szabálytalanságok hátrányos hatással vannak vagy voltak az Európai Unió költségvetésére. A felperes álláspontja szerint a Bizottság által kifogásolt intézkedések nem jártak ilyen hatással. Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy az e tekintetben ugyancsak kifogásolt számos projektnél nem került sor a közösségi jog megállapítására.

Második jogalként arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem volt jogosult a 4253/88 rendelet alapján lineáris és kivetített pénzügyi korrekciókat végezni. Ezen túlmenően a felperes azt állítja, hogy a hivatkozott rendelet 24. cikkének világos szövegezése konkrét helyzetekre és mérhető mennyiségekre vonatkozik.

Harmadik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét, és azt állítja, hogy a tagállamok közötti kivetítés — amelynek alapján az egyik tagállam köteles a másik tagállam hibáiért fennálló felelősséget viselni — megengedhetetlen.

⁽¹⁾ A 2052/88 rendeletnek egyrészt a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, másrészt az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.)

2010. március 8-án benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-116/10. sz. ügy)

(2010/C 134/70)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: J. Möller és U. Karpenstein ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a Németországi Szövetségi Köztársaságban az Északrajna-Vesztfáliát érintő, a 2. célkitűzésbe tartozó programhoz (1997–1999) a C(97) 1120 bizottsági határozattal nyújtott támogatás csökkentéséről szóló, 2009. december 23-i C(2009) 10675 bizottsági határozatot;

— a Törvényszék a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban csökkentette az ERFA-ból a Németországi Szövetségi Köztársaságban az Északrajna-Vesztfáliát érintő, a 2. célkitűzésbe tartozó programhoz (1997–1999) nyújtott támogatást.

Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.

Első jogalként a felperes előadja, hogy a Bizottság tévesen mérlegelte a tényállást. A felperes álláspontja szerint a Bizottság téves összegeket vett figyelembe az általa alapul vett hibaszint kiszámítása során.

A második jogalap keretében a felperes úgy érvel, hogy a pénzügyi korrekciónak a 4253/88/EGK rendelet⁽¹⁾ 24. cikke (2) bekezdésében foglalt feltételei nem teljesülnek. A felperes álláspontja szerint e rendelkezés nem jogosítja fel a Bizottságot közigazgatási hibák vagy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek állítólagos nem megfelelő működése miatti pénzügyi korrekciókra. A felperes továbbá úgy érvel, hogy más okokból sem jön